

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง “ผลของแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบ ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับความสำเร็จและการยืนยันคุณค่าในตนเอง ต่อพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ” ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ขอนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

แสดงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

รายงานข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ แผนการศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1-2

เป็นการวิเคราะห์สมมติฐานที่มีตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ (chi-square) ในการวิเคราะห์ และก่อนการรายงานค่าไค-สแควร์แต่ละตัวนั้น ได้ตรวจแล้วว่าไม่มีเซลล์ใดที่มีค่าความถี่คาดหวัง (Expected frequencies) น้อยกว่า 5

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3-4

โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบอิทธิพลหลักและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขของความสำเร็จและการยืนยันคุณค่าในตนเองว่าจะส่งผลอย่างไรต่อคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบและทดสอบการเปรียบเทียบต่าง (contrast) ของคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มีการใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่าง
M	หมายถึง	ค่ามัธยฐานเลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MS_{error}	หมายถึง	ค่าคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (mean square error)
df	หมายถึง	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
p	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญ
χ^2	หมายถึง	ค่าไค-สแควร์ (chi-square)
r	หมายถึง	ค่าสหสัมพันธ์
MA	หมายถึง	ผู้ร่วมการทดลองที่เป็นเพศชาย
FE	หมายถึง	ผู้ร่วมการทดลองที่เป็นเพศหญิง
HSB	หมายถึง	ผู้ที่มีคะแนนมาตรฐานวัดแนวโน้มการทำให้ตนเอง เสียเปรียบสูง
LSB	หมายถึง	ผู้ที่มีคะแนนมาตรฐานวัดแนวโน้มการทำให้ตนเอง เสียเปรียบต่ำ
Min	หมายถึง	คะแนนที่มีค่าน้อยที่สุด
Max	หมายถึง	คะแนนที่มีค่ามากที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาที่ 1

ผู้ร่วมการทดลองในการศึกษาที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 284 คน แบ่งเป็นเพศชาย 88 คน เพศหญิง 196 คน มีอายุระหว่าง 15-17 ปี ($M = 15.70$, $SD = 0.66$) ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ สามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ อายุ แผนการเรียน และชั้นปีการศึกษาได้ ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ แผนการเรียน และชั้นปีที่ศึกษา

	ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	88	31
	หญิง	196	69
	รวม	284	100
อายุ			
	15 ปี	117	41.2
	16 ปี	136	47.9
	17 ปี	31	10.9
	รวม	284	100
แผนการเรียน			
	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	118	41.5
	ศิลป์คำนวณ	67	23.6
	ศิลป์ภาษา	99	34.9
	รวม	284	100
ชั้นปีที่ศึกษา			
	มัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4	216	76.1
	มัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 5	68	23.9
	รวม	284	100

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ได้จัดให้มีการทำแบบทดสอบจำนวน 2 ชุด เพื่อป้องกันข้อโต้แย้งที่ว่าตัวแปรตามที่เกิดขึ้นจากการทดลองอาจจะเป็นผลที่เกิดจากลำดับในการทำแบบทดสอบก่อนหลัง ดังนั้น จึงได้แบ่งผู้ร่วมการทดลองเป็น 2 กลุ่ม โดยที่ กลุ่มที่ 1 ทำมาตรวัดแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบก่อนมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 53.20 และกลุ่มที่ 2 ทำมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนมาตรวัดแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8

ผลปรากฏว่ามีผู้ที่มีผลรวมของคะแนนการตอบมาตรวัดแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงกว่าหรือเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 ซึ่งจัดว่าเป็นผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบในระดับสูงจำนวน 81 คน มีคะแนนระหว่าง 79-107 คะแนน ($M = 84.85$, $SD = 5.70$) และมีผู้ที่มีผลรวมของคะแนนการตอบมาตรวัดแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำกว่าหรือเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 ซึ่งจัดว่าเป็นผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบในระดับต่ำ จำนวน 76 คน มีคะแนนระหว่าง 42-65 คะแนน ($M = 58.79$, $SD = 4.86$) ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8

จำนวนตัวอย่าง คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามลักษณะบุคลิกภาพแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงและต่ำ

กลุ่ม	ลักษณะบุคลิกภาพ	n	มาตรวัดแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบ			
			M	SD	Min.	Max.
1	HSH	81	84.85	5.70	79	107
2	LSH	76	58.79	4.86	42	65

การศึกษาที่ 2

ผู้ร่วมการทดลองในการศึกษาที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 160 คน แบ่งเป็นเพศชาย 80 คน เพศหญิง 80 คน มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ($M = 16.21$, $SD = 1.01$) ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ สามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ อายุ และชั้นปีการศึกษาได้ ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเพศ แผนการเรียน และชั้นปีที่ศึกษา

	ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	80	50
	หญิง	80	50
	รวม	160	100
อายุ			
	15 ปี	42	26.3
	16 ปี	67	41.9
	17 ปี	26	16.3
	18 ปี	25	15.5
	รวม	160	100
ชั้นปีที่ศึกษา			
	มัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4	109	68.1
	มัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 5	51	31.9
	รวม	160	100

กลุ่มตัวอย่างถูกจำแนกตามเงื่อนไขดังนี้

1. เงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำและได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีผู้ร่วมการทดลองเพศชายจำนวน 20 คน และเพศหญิงจำนวน 20 คน
2. เงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำและไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีผู้ร่วมการทดลองเพศชายจำนวน 20 คน และเพศหญิงจำนวน 20 คน
3. เงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำและได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีผู้ร่วมการทดลองเพศชายจำนวน 20 คน และเพศหญิงจำนวน 20 คน
4. เงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำและไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีผู้ร่วมการทดลองเพศชายจำนวน 20 คน และเพศหญิงจำนวน 20 คน

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1-2

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง มีพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ มากกว่า ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ

กลุ่มตัวอย่างทำมาตรวัดแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบและมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง แล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงและต่ำ หลังจากนั้นเลือกว่าต้องการฝึกซ้อมหรือไม่ฝึกซ้อมแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผู้ที่มีคะแนนแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง เลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 50.62 และเลือกไม่ฝึกซ้อมแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 49.38 ในขณะที่ผู้ที่มีคะแนนแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ เลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 76.32 และเลือกไม่ฝึกซ้อมแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ซึ่ง ผู้ที่มีคะแนนแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง มีการเลือกไม่ฝึกซ้อมมากกว่าผู้ที่มีคะแนนแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\chi^2(1, n = 157) = 11.12, p < .01$ ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบระหว่างผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงและผู้ที่มีคะแนนแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ

ลักษณะ บุคลิกรูปภาพ	พฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ		รวม	χ^2
	ฝึกซ้อม	ไม่ฝึกซ้อม		
HSB	41 (50.62 %)	40 (49.38 %)	81 (100 %)	11.12**
LSB	58 (76.32 %)	18 (23.68 %)	76 (100 %)	
รวม	99 (63.06 %)	58 (36.94 %)	157 (100 %)	

** $p < .01$.

สมมติฐานข้อที่ 2 เพศชายมีพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบ มากกว่า เพศหญิง

เมื่อทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบระหว่างเพศชายและเพศหญิงด้วยการวิเคราะห์โดยสถิติไค-สแควร์ (Chi-square) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

เพศชาย เลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 51.14 และเลือกไม่ฝึกซ้อมแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 48.86 ในขณะที่เพศหญิง เลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเลือกไม่ฝึกซ้อมแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่ง เพศชาย มีการเลือกไม่ฝึกซ้อมมากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\chi^2(1, n = 284) = 15.79, p < .001$ ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	พฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบ		รวม	χ^2
	ฝึกซ้อม	ไม่ฝึกซ้อม		
ชาย	45 (51.14 %)	43 (48.86 %)	88 (100 %)	15.79***
หญิง	147 (75 %)	49 (25 %)	196 (100 %)	
รวม	192 (67.61 %)	92 (32.39 %)	284 (100 %)	

*** $p < .001$.

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3-4

สมมติฐานข้อที่ 3 ในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับภาระทำ ผู้ที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีคะแนนพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบ ไม่แตกต่าง จากผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 4 ในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ ผู้ที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ ต่ำกว่า ผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง

การตรวจสอบรูปแบบการระบุสาเหตุ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำ ระบุว่าความสำเร็จที่ได้นั้นมีสาเหตุมาจากความสามารถของตนเอง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และระบุว่าสาเหตุมาจากการขาดแคลนที่ถูกต้อง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ในขณะที่ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ ระบุว่าความสำเร็จที่ได้นั้นมีสาเหตุมาจากความสามารถของตนเอง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 46.58 และระบุว่าสาเหตุมาจากการขาดแคลนที่ถูกต้อง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 53.42 ซึ่งผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำระบุว่าความสำเร็จที่ได้นั้นมีสาเหตุมาจากความสามารถของตนเองมากกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\chi^2(1, n = 148) = 26.85, p < .001$ ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการระบุสาเหตุของความสำเร็จระหว่างผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำและเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ

สาเหตุของความสำเร็จ	ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับความสำเร็จ		รวม	χ^2
	ความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำ	ความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ		
ความสามารถของตนเอง	65 (86.67 %)	34 (46.58 %)	99 (66.89 %)	26.85***
การขาดแคลนที่ถูกต้อง	10 (13.33 %)	39 (53.42 %)	49 (33.11 %)	
รวม	75 (100 %)	73 (100 %)	148 (100 %)	

*** $p < .001$.

ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบอิทธิพลหลักและปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างกลุ่มที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง-กลุ่มที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเองและเงื่อนไขของความสำเร็ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้จะขอเสนอค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13

มัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ จำแนกตามเงื่อนไขการยืนยันคุณค่าในตนเองและเงื่อนไขของความสำเร็ที่เกิดขึ้น ($n = 40$)

เงื่อนไขความสำเร็ ที่เกิดขึ้น	การยืนยันคุณค่าในตนเอง				รวม	
	ยืนยัน		ไม่ยืนยัน			
	M	SD	M	SD	M	SD
ขึ้นอยู่กับการกระทำ	2.50	1.16	2.45	1.24	2.48	1.19
ไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ	1.68	0.76	3.10	1.17	2.39	1.21
รวม	2.09	1.06	2.78	1.24	2.43	1.20

การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ พบ ผลหลักของการยืนยันคุณค่าในตนเองมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, $F(1,156) = 15.67$, $p < .001$ โดยผู้ที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง ($M = 2.09$, $SD = 1.06$) มีคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบน้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง ($M = 2.78$, $SD = 1.20$) แต่พบว่าผลหลักของเงื่อนไขความสำเร็ที่เกิดขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,156) = 0.25$, ns จากนั้นเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขความสำเร็ที่เกิดขึ้นและการยืนยันคุณค่าในตนเองพบว่าปฏิสัมพันธ์ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, $F(1,156) = 18.03$, $p < .001$ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14

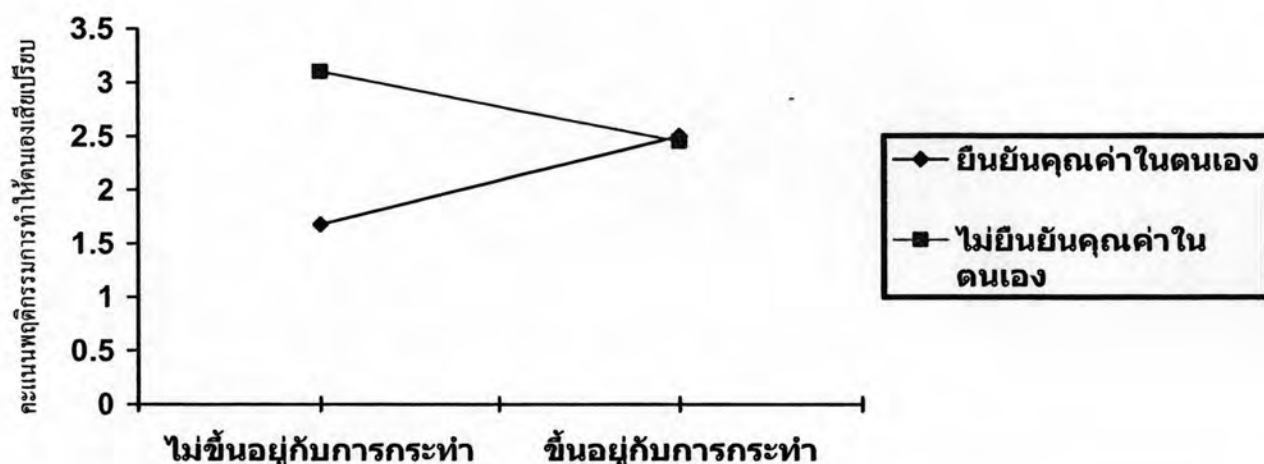
การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ

แหล่งความแปรปรวน	df	F	p
เงื่อนไขความสำเร็จที่เกิดขึ้น (A)	1	0.25	.615
การยืนยันคุณค่าในตนเอง (B)	1	15.67***	.000
A x B	1	18.03***	.000
ค่าความคลาดเคลื่อน	156	(1.21)	

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error)

*** $p < .001$.

ทั้งนี้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขความสำเร็จที่เกิดขึ้นและการยืนยันคุณค่าในตนเองต่อคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขความสำเร็จที่เกิดขึ้นและการยืนยันคุณค่าในตนเองต่อคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ

ทั้งนี้ได้ทำการเปรียบเทียบต่างคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ ของผู้ร่วมการทดลองแต่ละเงื่อนไข เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบของผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง ($M = 2.50$, $SD = 1.16$) มีค่าไม่แตกต่างจากค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบของผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำ

ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง ($M = 2.45, SD = 1.24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,156) = .04, ns$ ซึ่งผลที่ได้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3

เมื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมกรทำให้ตนเองเสียเปรียบของผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง ($M = 1.68, SD = 0.76$) มีค่าน้อยกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมกรทำให้ตนเองเสียเปรียบของผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง ($M = 3.10, SD = 1.17$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(1,156) = 33.65, p < .001$ ซึ่งผลที่ได้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-4 ได้ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-4

สมมติฐาน	ผลการวิจัย
1. ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงเลือกฝึกซ้อมมากกว่าผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ	สนับสนุนสมมติฐาน
2. เพศชายมีพฤติกรรมกรทำให้ตนเองเสียเปรียบมากกว่าเพศหญิง	สนับสนุนสมมติฐาน
3. ผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำและได้ยืนยันคุณค่าในตนเองมีคะแนนพฤติกรรมกรทำให้ตนเองเสียเปรียบไม่แตกต่างจากผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำและไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง	สนับสนุนสมมติฐาน
4. ผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำและได้ยืนยันคุณค่าในตนเองมีคะแนนพฤติกรรมกรทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำกว่าผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำและไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง	สนับสนุนสมมติฐาน